

AVIZ

referitor la proiectul de Ordonanță de urgență privind modificarea Legii nr.83/1997 pentru privatizarea societăților comerciale bancare la care statul este acționar

**Analizând proiectul de Ordonanță de urgență privind
modificarea Legii nr.83/1997 pentru privatizarea societăților
comerciale bancare la care statul este acționar, transmis de
Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.56 din 29.03.2000,**

CONSILIUL LEGISLATIV

**În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din
Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,**

**Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu
următoarele obiecții și propuneri:**

**1. Pe fond, semnalăm că abrogarea art.3 din Legea nr.83/1997
privind privatizarea societăților comerciale la care statul este acționar,
nu are nici o relevanță juridică în raport cu scopul reglementării
precizat de inițiator în Nota de fundamentare, respectiv menținerea
societăților de investiții financiare rezultate din aplicarea Legii
nr.133/1996 ca acționare la societățile bancare cu capital de stat,
deoarece măsura compensării respectivelor pachete de acțiuni între
respectivele societăți de investiții financiare și Fondul Proprietății de Stat
a operat deja prin efectul art.1 din Ordonanța Guvernului nr.130/1998
privind regularizarea cotelor de capital în procesul de privatizare a
băncilor, aprobată cu modificări prin Legea nr.130/1998.**

**Reamintim că potrivit temeiului indicat "acțiunile deținute de
societățile de investiții financiare ... fac obiectul compensării între
societățile de investiții financiare și Fondul Proprietății de Stat ... pe**

baza unor protocoale încheiate în maximum 60 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe în Monitorul Oficial."

Având în vedere că termenul respectiv este deja împlinit, semnalăm că, din punct de vedere legal, operațiunea respectivă este consumată sau trebuia să fie consumată. Că este așa o demonstrează faptul că legiuitorul, în același act normativ (Ordonanța Guvernului nr.130/1998) a stabilit și anumite sancțiuni în sarcina persoanelor care nu respectau deciziile comisiei constituite pentru negocierea protocolului dintre părți (societăți de investiții financiare și Fondul Proprietății de Stat).

2. Chiar și din punct de vedere a logicii juridice, soluția este irelevantă, deoarece **soluția abrogării art.3 din Legea nr.83/1997 nu abrogă implicit și celălalt act normativ incident acestei materii**, respectiv Ordonanța Guvernului nr.130/1998, aprobată cu modificări prin Legea nr.41/1999 (act normativ care, repetăm, a avut o viață juridică proprie deja consumată).

În atare situație, revenirea la situația anterioară pe calea simplei abrogări a primului temei de drept, este fără relevanță practică atât timp cât efectele temeiului abrogat și ale actelor subsecvente ori incidente nu sunt reglementate unitar. Față de acest ultim aspect, în ipoteza legiferării măsurii propuse, s-ar pune și problema situației actelor juridice deja încheiate între societățile de investiții financiare și Fondul Proprietății de Stat până la data abrogării temeiului la compensare.

În raport cu aceste implicații, insurmontabile în abordarea propusă, sugerăm a se reanaliza situația având în vedere tratarea globală a normelor incidente, deci, atât a temeiului inițial (art.3 din Legea nr.83/1997), cât și a actelor normative subsecvente acestuia (menționăm că dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.130/1998 conțin, de fapt, o modificare a art.3 din Legea nr.83/1997 și, totodată, o extensie a acestora prin precizarea măsurilor procedurale de aplicare).

Așadar, s-ar impune abrogarea și a Ordonanței Guvernului nr.130/1998.

De asemenea, pentru realizarea unei reglementări coerente și unitare (având în vedere efectele juridice deja consumate în deplin temei legal), este necesară și precizarea regimului actelor încheiate înainte de abrogarea respectivului temei.

3. Menționăm că la Consiliul Legislativ a mai fost înregistrat un proiect de act normativ cu obiect de reglementare asemănător, promovat de aceeași inițiatori sub formă de ordonanță de urgență,

urmare căruia s-a formulat Avizul nr.1310 din 10 decembrie 1999 cu observații și propuneri. Semnalăm că, spre deosebire de proiectul actual, proiectul anterior conținea o normă expresă privind abrogarea Ordonanței Guvernului nr.130/1998, fapt ce îi conferea proiectului mai multă consistență juridică.

4. În raport cu procedura de legiferare aleasă de Guvern, respectiv cea prevăzută la art.114 alin.(4) din Constituția României, apreciem că inițiatorii trebuie să precizeze, în Nota de fundamentare, în ce constă urgența și situația excepțională care să motiveze această cale, în sensul principiilor statuate prin Decizia nr.65/1995 a Curții Constituționale. În acest context, susținerea că reglementarea este generată de **necesitatea satisfacerii pretențiilor societăților de investiții financiare** este cel puțin discutabilă.

PREȘEDINTE

Valer Dorne
Valer DORNE

București

Nr. 387/12.04.2000